

BIDRAG I *SIGNALER* 2021

Tron-Petter N. Aunaas

Han / er kanskje det taptes pronomen / men jeg finner det stadig / Når jeg leser
Jacques Roubaud, f.eks., og han skriver: / «Jeg så på deg. det mørke. det svarte.» /
eller i en sky / som gjentar / en tidligere form / den du sa lignet en haltende hund

Naken kropp strekker seg ut i gresset / en gutt tisser bak treet / hverken himmelen
eller skolebygget kan si noe om lengsel / *Kyss meg* / men ikke her / ikke nå / det kalde
vannet på stråene, mot ryggen / hånden dekker til / og viser veien
Det nøyaktige / tidspunktet smaker rødkløver

Kom til meg / så redd du var / pustet det inn i meg

Vi hvilte i disse pustene

Vi bruker kastanjer / istedenfor ord / mot vinduet / om ~~kvelden~~ natten
Det tar tretti sekunder / fra hage til hage / distansen det tar å si / *jeg vil*

Å lytte til mine egne skritt / fulgt av skritt som trår like varsomt som mine
Lær meg å snakke med munnen / putt deg inn og voks deg stor

Munnene våre / er varmere under vann. Ordene / stiger til overflaten / det er enklere
når jeg ikke forstår deg / Han svømmer alltid først inn mot stranden / Hvorfor /
hvorfor kan ikke alt ropes

La oss jage sommeren, kunne du si / på snarveien ned til stranden / og før
soloppgangen / plukket du sneiper / og ordnet dem i en hjerteform i sanden

Dønningene / de vi sprang fra / hva slettet det bak oss / Vi antar en form i regnet /
mørkere, tyngre / og synlige bare til å holde ut i korte perioder

Navnet ditt er vakrest som en bevegelse / i takt med mitt / men det blir bare for meg å
si / under dynen / når resten av huset er slukket / Hva tar du i munnen / Bli noe mer /
enn en følelse / hvis ~~du~~ jeg tør

1

Epleskallbitene betyr ingenting / på egenhånd

2

Du gir navn til det usynlige / men forneker det like lett / En forbrytelse under
epletreet / Under beltet skjelver begjæret / sødmen, under samme himmel / brenner en
lav stemme som gjentar: «Nei»

3

Frukten smaker beskt / jeg reiser herfra med krøllete skjorte / en flekk som svir /
Bilene passerer under broen / broen krysser veien / men hva trekker seg tilbake /
landskapet eller meg(?)

Jeg vil ikke bade idag / All den tid du har lært meg å prate / så er det stillheten jeg vil
du skal forstå / De få ordene jeg hviler i / har ikke stivnet, jeg vil fremdeles fortelle /
om fingeren som gned dem ut

Vi / du og jeg / et halvt minutt ifra hverandre

Du finner veien ut av søvnen før jeg har gått inn i den / vi ser den stigende gløden /
sammen / og kanskje tenker du at vi er / på samme sted / Fuglene med / høsten / over
ryggen / den bitre smaken i varmen / Jeg svaler meg i vingene / lytter ikke

Regnet forlenget hjemveien / vi nådde halvveis / før vi sluttet å løpe, allerede
søkkvåte / en skapt tristhet / Gatelyktene har ingenting / å si, lyser skjelver / i
vandammene og sover om dagen / Hadde himmelen vært håndgripelig / skulle jeg
foldet den sammen / og båret uværet / slik man bærer oppsamlede potteskår i et
kjøkkenhåndkle

Jeg har spilt språkspill hele livet / og jeg fant meg selv i naturfagsboken / mellom
plansjer av penis og advarslet mot rus / men ikke i Romeo og Julie / Han og Leia /
Jack og Rose / uansett hva vi leker / ...

Joggeskoene er våte, ørene hans røde / og med en hånd i skrittet / og en i håret / er han
undervisning / eller bare én av mange veier / til ~~orgasme~~ en slags lykke

Tidlig om høsten ser han ikke lenger / noen grunn til å forsørge lysten / og kulden
blomstrer gradvis / En kurv med fersken som aldri spises / råtner urørt / håp og tvil
som gjensidige skygger / For første gang på lenge / tenker jeg på legomannen som
gikk tapt i skogen

Slik avskjeden så ut (et sår på underleppen / snu seg etter bussen) kommer savnet
naturlig / og mistroen til at noe slikt kan gjenta seg / slår ut / i hvert eneste sekund

En flue blir sittende / lenge nok til at man registrerer at det er en flue

I en tåke av tanker om stjerner som slukker / druknet en unge / i søvnen / og trodde
han våknet / alene